

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ເອກະພາບ ສັງຄົມນິຍົມ

ເລກທີ 37ປທປທ
ລົງວັນທີ 27/7/90

ດໍາລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

- ອີງຕາມມະຕິຂອງກອງປະຊຸມ ຜູ້ແທນປະຊາຊົນທົ່ວປະເທດ ຄັ້ງວັນທີ 2 ທັນວາ 1975 ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງປະທານປະເທດ.
- ອີງຕາມມະຕິກົດລົງຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງທີ 4 ສະໄຫມວິສາມັນ ຂອງສະພາປະຊາຊົນສູງ ສຸດ ຊຸດທີ II ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ສະບັບເລກທີ 03/90/ສປສ ລົງວັນທີ 10 ກໍລະກົດ 1990.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.
- ມາດຕາ 2: ດໍາລັດ ສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 27 ກໍລະກົດ 1990
ຜູ້ວ່າການແທນປະທານປະເທດ
ພູມີ ວົງວິຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ເອກະພາບ ສັງຄົມນິຍົມ

ສະພາປະຊາຊົນສູງສຸດ

ເລກທີ 03/90/ສປສ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມູນມໍຣະດົກ ແລະ ພື້ນຖານ ຂອງການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ພາກທີ I ວ່າດ້ວຍບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ຫມວດທີ 1 ມູນມໍຣະດົກ ແລະ ພື້ນຖານຂອງການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 1. ມູນມໍຣະດົກ

ມູນມໍຣະດົກ ແມ່ນຊັບສົມບັດທຸກປະເພດລວມທັງສິດ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆຂອງຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສິດ ແລະ ພັນທະຊຶ່ງກົດໝາຍ ຫລື ສັນຍາໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດດ້ວຍຕົນເອງ.

ໃນ ມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ອາດຈະມີຊັບເດີມ ແລະ ສິນສົມສ້າງ.

ຊັບເດີມ ແມ່ນ ຊັບສົມບັດທີ່ຜົວ ຫລື ເມັງໄດ້ມາກ່ອນການແຕ່ງດອງ ຫລື ແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ໄດ້ມາຈາກການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຈາກການມອບ ຫລື ການຍົກຊັບໃຫ້ຜົວ ຫລື ເມັງສະເພາະພາຍຫລັງການແຕ່ງດອງ ແລະ ແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ຍັງຄົງຢູ່ ຫລື ປ່ຽນສະພາບໄປເປັນຊັບສິ່ງຂອງໃໝ່ແລ້ວ.

ສິນສົມສ້າງແມ່ນສົມບັດທີ່ຜົວເມັງນັ້ນສ້າງສາ ແລະ ຫາມາໄດ້ໃນເວລາເປັນຜົວເມັງນຳກັນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຊັບສິ່ງຂອງທີ່ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວ ຊຶ່ງບໍ່ມີມູນຄ່າສູງ.

ມາດຕາ 2. ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແມ່ນການຕົກທອດຂອງຊັບສົມບັດ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດໝາຍ ຫລື ຕາມພິໄນກຳ.

ມາດຕາ 3. ມູນມໍຣະດົກຂອງຜູ້ຖືກສານຕັດສິນເປັນຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດ

ເມື່ອບຸກຄົນໃດຫາກຖືກສານຕັດສິນວ່າ ເປັນຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດໄປແລ້ວ ມູນມໍຣະດົກຂອງບຸກຄົນ ຜູ້ນັ້ນ ກໍຈະຕົກທອດເປັນຂອງຜູ້ທີ່ມີສິດສືບທອດ. ຖ້າວ່າພາຍຫລັງມາບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນຫາກຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກນັ້ນຕ້ອງສົ່ງຊັບທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ ຫລື ສ່ວນຍັງເຫລືອຄືນໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 4. ວັນເວລາເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ການເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແມ່ນເລີ່ມແຕ່ມື້ທີ່ເຈາມູນມໍຣະດົກໄດ້ເສັງຊີວິດເປັນຕົ້ນ ໄປ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຈາມູນມໍຣະດົກຫາກໄດ້ຖືກສານຕັດສິນວ່າເປັນຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດແລ້ວນັ້ນ ກໍໃຫ້ຖືເອົາ ມື້ອອກຄຳຕັດສິນຂອງສານເປັນມື້ເລີ່ມເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 5. ບ່ອນເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ບ່ອນເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແມ່ນບ່ອນຢູ່ປະຈຳສຸດທ້າຍຂອງເຈາມູນມໍຣະດົກ, ຖ້າ ວ່າບ່ອນຢູ່ຂອງເຈາມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ຫາກບໍ່ຈະແຈ້ງກໍໃຫ້ຖືເອົາບ່ອນມູນມໍຣະດົກທີ່ເປັນພື້ນຖານສຳ ຄັນຕັ້ງຢູ່ເປັນບ່ອນເປີດ.

ການເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕ້ອງເຮັດຊ້ອງໜ້າພະນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ.

**ຫມວດທີ 2
ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ**

ມາດຕາ 6. ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກມີ: ລູກ (ລູກຄືງ, ລູກລ້ຽງ, ລູກນ້ຳ), ຜົວ ຫລື ເມັງຂອງເຈາ ມູນມໍຣະ ດົກທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່. ຖ້າວ່າເຈາມູນມໍຣະດົກຫາກບໍ່ມີລູກ, ບໍ່ມີຜົວ ຫລື ເມັງແລ້ວຍາດພີ່ນ້ອງຂອງ ເຈາມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ກໍຈະມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມລຳດັບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຍາດສາຍຕັ້ງ: ພໍ່ແມ່ ຫລື ປູ່ຍ່າ, ພໍ່ເຖາ ແມ່ເຖາ ຫລື ຫວດ;
2. ຍາດພີ່ນ້ອງສາຍຂວາງ: ອ້າຍ, ເອື້ອຍ, ນ້ອງ ຫລື ລູງປ້າ ອາວອາ, ນ້າຍ່າວ, ນ້າສາວ ຫລື ຫລານ;
3. ລັດ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໃນການແບ່ງມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ຖ້າວ່າຜູ້ໃດຫາກເປັນຍາດຊັ້ນຈຳກັບເຈາມູນມໍຣະດົກ ກໍຈະ ແມ່ນຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບກ່ອນ. ສ່ວນຜູ້ທີ່ຢູ່ລຳດັບຕໍ່ໄປນັ້ນຈະໄດ້ຮັບກໍຕໍ່ເມື່ອ ຫາກບໍ່ມີຍາດຊັ້ນຈຳ ຂອງເຈາມູນມໍຣະດົກເທົ່ານັ້ນ.

ຫມວດທີ 3

ການເສັງສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 7. ການສັ່ງໂກງມູນມໍຣະດົກ

ຜູ້ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຊຶ່ງໄດ້ປົດບັງ, ໂຍກຍ້າຍມູນມໍຣະດົກຫລາຍກ່ວາພູດທີ່ຕົນຈະໄດ້ຮັບນັ້ນກໍຈະບໍ່ໄດ້ມູນມໍຣະດົກແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ. ແຕ່ຖ້າວ່າການສັ່ງໂກງ, ປົດບັງ, ໂຍກຍ້າຍນັ້ນຫາກໜ້ອຍກວ່າພູດຂອງຕົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບແລ້ວກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພູດທີ່ຕົນຄວນໄດ້ຮັບນັ້ນຕໍ່ມອີກ.

ມາດຕານີ້ຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ຜູ້ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳ ຊຶ່ງເຈາ ມູນມໍຣະດົກໄດ້ເຮັດພິໄນກຳຢົກຊັບສົມບັດນັ້ນໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວແລ້ວ.

ມາດຕາ 8. ການເສັງສິດໃນການຮັບມູນມໍຣະດົກ

ພໍ່ແມ່ທີ່ຖືກຕັດຂາດຈາກຄວາມເປັນພໍ່ແມ່ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຈະບໍ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງລູກ, ສ່ວນລູກນັ້ນກໍຈະບໍ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງພໍ່ແມ່ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພໍ່ແມ່ຫາກບໍ່ປະຕິບັດພັນທະໃນການລ້ຽງດູລູກຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກໍຈະບໍ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງລູກ. ສ່ວນລູກທີ່ເຖິງກະສຽນອາຍຸຫາກບໍ່ປະຕິບັດພັນທະໃນການລ້ຽງດູພໍ່ແມ່ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກໍຈະບໍ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງພໍ່ແມ່ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມາດຕາ 9. ຜູ້ເສັງສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ຜູ້ເສັງສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດຫມາຍ ຫລື ຕາມພິໄນກຳມີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ທີ່ຖືກສານຕັດສິນວ່າ ໄດ້ມີເຈດຕະນາ ຫລື ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ເຈາມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຜູ້ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເສັງຊີວິດ ຫລື ບາດເຈັບສາຫັດ ເພື່ອຍາດຊຶ່ງເອົາມູນມໍຣະດົກ;
2. ຜູ້ທີ່ໄດ້ທຳລາຍ, ປົດບັງ ຫລື ປອມແປງພິໄນກຳທັງຫມົດ ຫລື ບາງສ່ວນ;
3. ຜູ້ທີ່ຢູ່ແຂວງ ຫລື ເມືອງດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດ ເມື່ອຮູ້ຂ່າວການເສັງຊີວິດແລ້ວຫາກບໍ່ມາມັ່ງນຄາບສົ່ງສະການ ຫລື ບໍ່ໄດ້ມອບຫມາຍໃຫ້ຄົນອື່ນມາຮ່ວມແທນຕົນໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ;
4. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂົ່ມຂູ່ເຈາມູນມໍຣະດົກໃຫ້ເຮັດ, ຖອນ ຫລື ປ່ຽນແປງພິໄນກຳທັງຫມົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ;
5. ຜູ້ທີ່ໄດ້ປົດບັງ ຫລື ຊຸກເຊື້ອງຜູ້ກະທຳຜິດຕໍ່ຊີວິດ ຫລື ສຸຂະພາບຂອງເຈາມູນມໍຣະດົກ ຊຶ່ງໃຫ້ໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດ ຫລື ເສັງອົງຄະ;
6. ຜູ້ທີ່ຖືກສານຕັດສິນວ່າໄດ້ຫາຄວາມບໍ່ຈິງໃສ່ເຈາມູນມໍຣະດົກ ຫລື ໃສ່ຜູ້ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກດ້ວຍກັນຕາມທີ່ໄດ້ບັງໄວ້ໃນມາດຕາ 152 ຂອງກົດຫມາຍອາຍາ.

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວມາເທິງນີ້ ຈະເສັງສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ເຈາມູນມໍຣະດົກ ຫາກໄດ້ສະແດງເຈດຈຳນົງຂອງຕົນ ອອກເປັນລາຍລັກອັກສອນເທົ່ານັ້ນ ເວັ້ນເສັງແຕ່ເຈາມູນມໍຣະ ດົກ ຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3 ແລະ 5 ຂອງມາດຕານີ້.

ເຈາມູນມໍຣະດົກອາດຈະລົບລ້າງການເສັງສິດດັ່ງກ່າວນັ້ນກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງສະແດງເຈດຈຳນົງ ຂອງຕົນອອກເປັນລາຍລັກອັກສອນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຫມວດທີ 4

ການຮັບ ແລະ ການສະລະມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 10. ການຮັບມູນມໍຣະດົກ

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດຫມາຍ ຫລືຕາມພິໄນກຳໄດ້ແຈ້ງເຈດຈຳນົງຂອງຕົນເພື່ອ ຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກ ຕໍ່ສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ບ່ອນທີ່ເປີດການສືບທອດ ນັ້ນແລ້ວ ກໍຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍຣະດົກ.

ການຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ເຮັດຂຶ້ນໃນໄລຍະ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ເປີດການ ສືບທອດມູນມໍຣະດົກເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫາກໄດ້ສະລະມູນມໍຣະດົກ ຜູ້ທີ່ຈະຮັບມູນມໍ ຣະດົກຊຶ່ງເປັນພູດຂອງຜູ້ສະລະນັ້ນຕ້ອງສະແດງເຈດຈຳນົງຂອງຕົນວ່າ ຈະຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກດັ່ງ ກ່າວພາຍໃນໄລຍະເວລາທີ່ຍັງເຫລືອ. ຖ້າວ່າກຳນົດເວລາທີ່ຍັງເຫລືອນັ້ນຫາກຫລຸດ ສາມເດືອນ ຜູ້ ທີ່ຈະຮັບນັ້ນມີສິດຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານໃຫ້ຍືດເວລາອອກຕົ້ມອີກກໍໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມເດືອນ.

ສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານຕ້ອງອອກໃບຢັ້ງຢືນການຮັບມູນມໍຣະ ດົກໃຫ້ແກ່ຜູ້ສືບທອດໄວ້ເພື່ອເປັນຫລັກຖານ.

ມາດຕາ 11. ມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພາຍໃນກຳນົດເວລາ

ມູນມໍຣະດົກທີ່ຍັງຄົງເປັນວັດຖຸເດີມ ຊຶ່ງຕົກເປັນພູດຂອງຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວໄວ້ໃນວັກທີ 2 ຂອງມາດຕາ 10 ເທິງນີ້ ແຕ່ມູນມໍຣະ ດົກດັ່ງກ່າວນັ້ນພັດມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ອື່ນຮັບເອົາ ຫລື ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລັດແລ້ວ ມູນມໍຣະ ດົກທັງຫມົດນີ້ຈະລົງຄືນໃຫ້ແກ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ມາຮັບເອົານັ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ກ່ຽວຫາກໄດ້ ຮັບຄວາມຍິນຍອມຈາກຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກທີ່ໄດ້ຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມຍິນຍອມແລ້ວ ສານຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຫ້ ໃນເມື່ອຜູ້ກ່ຽວຫາກມີເຫດຜົນພຽງພໍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຕາມກົດຫມາຍ ຫລື ຕາມພິໄນກຳໄດ້ເສັງຊີວິດ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແລ້ວ ແຕ່ຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກ ທີ່ຕົກ ເປັນພູດຂອງຜູ້ກ່ຽວຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນວັກທີ 2 ຂອງມາດຕາ 10 ເທິງນີ້ກໍໃຫ້ຜູ້ສືບ ທອດມູນມໍຣະດົກຂອງຜູ້ກ່ຽວເປັນຜູ້ມີສິດຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກນັ້ນ.

ມາດຕາ 12. ຂອບເຂດສິດໃນການຊື້ຂາດມູນມໍຣະດົກ

ກ່ອນການເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ກ່ອນການຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຮັບມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ຖ້າວ່າຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ອື່ນຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກແລ້ວ ຜູ້ປົກຄອງ ຫລື ຜູ້ສືບທອດທີ່ໄດ້ຄອບຄອງມູນມໍຣະດົກ ຈະບໍ່ມີສິດຊື້ຂາດມູນມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອ:

1. ປົ່ນປົວ ເບິ່ງແຍງ ຫລື ມັງຽນຄາບສິ່ງສະການເຈາມູນມໍຣະດົກ;
2. ເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູບຸກຄົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການອຸປະກອນຂອງເຈາມູນມໍຣະດົກ;
3. ຊຳລະຄ່າແຮງງານແລະ ອື່ນໆທີ່ຕົກເປັນພັນທະຂອງເຈາມູນມໍຣະດົກ;
4. ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 13. ການສະລະມູນມໍຣະດົກ

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດຫມາຍ ຫລື ຕາມພິໄນກຳມີສິດສະລະມູນມໍຣະດົກໃນໄລຍະ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກເປັນຕົ້ນໄປ.

ຜູ້ສະລະມູນມໍຣະດົກ ຕ້ອງສະແດງເຈດຈຳນົງຂອງຕົນອອກເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໄວ້ໃນສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ໂດຍບອກຊື່ຂອງບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຕົນສະລະໃຫ້. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ບົ່ງຊື່ບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງແລ້ວ ມູນມໍຣະດົກນັ້ນກໍຈະຕົກທອດເປັນຂອງຜູ້ສືບທອດຜູ້ອື່ນຕາມກົດຫມາຍ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ສະລະພູດມູນມໍຣະດົກຂອງຕົນ ແລະ ຜູ້ສືບທອດຂອງຜູ້ກ່ຽວບໍ່ມີສິດທວງເອົາມູນມໍຣະດົກທີ່ໄດ້ສະລະແລ້ວນັ້ນຄືນ.

ມາດຕາ 14. ການສະລະມູນມໍຣະດົກຂອງເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ແລະ ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫລື ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດຈະສະລະມູນມໍຣະດົກບໍ່ໄດ້ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍິນຍອມຂອງພໍ່ ແມ່ ຫລື ຜູ້ປົກຄອງເທົ່ານັ້ນ.

ພາກທີ II

ວ່າດ້ວຍສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດຫມາຍ

ຫມວດທີ 1

ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງບັນດາຜູ້ສືບທອດຕາມກົດຫມາຍ

ມາດຕາ 15. ກໍລະນີທີ່ພາໃຫ້ມີການສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດໝາຍ

ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດໝາຍຈະມີຂຶ້ນໄດ້ໃນກໍລະນີ:

1. ມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດພິໄນກຳມອບໃຫ້ບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງສືບທອດ;
2. ພິໄນກຳເປັນໂມຄະ ຫລື ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳນັ້ນໄດ້ເສັງຊີວິດກ່ອນການເປີດການສືບທອດ;
3. ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳນັ້ນຫາກບໍ່ຮັບເອົາການສືບທອດ;
4. ມູນມໍຣະດົກທີ່ຍັງເຫລືອຈາກການສືບທອດຕາມພິໄນກຳ.

ມາດຕາ 16. ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງ ຜົວ ຫລື ເມັງທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ລູກ

ໃນກໍລະນີທີ່ຜົວ ຫລື ເມັງຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດໄປໂດຍໄດ້ປະເມັງ ຫລື ຜົວ ແລະ ລູກໄວ້ ກໍແມ່ນລູກເປັນຜູ້ມີສິດຮັບມູນມໍຣະດົກທີ່ເປັນຊັບເດີມຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດ. ສ່ວນສິນສົມສ້າງນັ້ນໃຫ້ແບ່ງເຄິ່ງ, ເຄິ່ງໜຶ່ງໃຫ້ເມັງ ຫລື ຜົວທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ອີກເຄິ່ງໜຶ່ງນັ້ນມອບໃຫ້ແກ່ພວກລູກແບ່ງປັນເປັນພູດສະເໝີກັນ.

ເມັງ ຫລື ຜົວທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ມີສິດຖືກຂັບທີ່ຕົກທອດເປັນຂອງລູກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ.

ມາດຕາ 17. ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງ ຜົວ ຫລື ເມັງທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຍາດສາຍຕັ້ງ

ໃນກໍລະນີທີ່ຜົວ ຫລື ເມັງຊຶ່ງບໍ່ມີລູກຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດໄປຍັງເຫລືອແຕ່ເມັງ ຫລື ຜົວ ແລະ ຍາດສາຍຕັ້ງ ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຍາດສາຍຕັ້ງຈະໄດ້ຮັບມູນມໍຣະດົກທີ່ເປັນຊັບເດີມຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດທັງໝົດ ຕາມລຳດັບໃກ້ຊິດກັບຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດໂດຍແບ່ງປັນເປັນພູດສະເໝີກັນ;
2. ເມັງ ຫລື ຜົວທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບແຕ່ສ່ວນສິນສົມສ້າງທັງໝົດ ຊຶ່ງຕົກເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 18. ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງຍາດພີ່ນ້ອງສາຍຂວາງ

ຖ້າວ່າຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດຫາກບໍ່ມີລູກ ແລະ ບໍ່ມີຍາດສາຍຕັ້ງ ແຕ່ຫາກຍັງມີຜົວ ຫລື ເມັງນັ້ນຍາດພີ່ນ້ອງສາຍຂວາງ ຈະໄດ້ຮັບມູນມໍຣະດົກທີ່ເປັນຊັບເດີມຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດແຕ່ເຄິ່ງໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນອີກເຄິ່ງໜຶ່ງ ແລະ ສິນສົມສ້າງທັງໝົດນັ້ນ ຈະຕົກເປັນຂອງເມັງ ຫລື ຜົວ ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່.

ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງຍາດພີ່ນ້ອງສາຍຂວາງນັ້ນ ໃຫ້ແບ່ງປັນເປັນພູດສະເໝີກັນ.

ມາດຕາ 19. ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງພວກລູກຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດ

ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກ ລະຫວ່າງພວກລູກຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າວ່າຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດຫາກມີແຕ່ລູກຄົງເທົ່ານັ້ນ ມູນມໍຣະດົກທີ່ຕົກທອດແກ່ພວກກ່ຽວກໍໃຫ້ແບ່ງປັນເປັນພູດສະເຫມີກັນ.

2. ຖ້າວ່າຜູ້ເສັງຊີວິດຫາກມີລູກຄົງ, ລູກລ້ຽງ, ລູກນ້ຳ ພວກລູກລ້ຽງ ແລະ ລູກນ້ຳກໍຈະໄດ້ຮັບພູດເທົ່າທຽມກັນກັບລູກຄົງ.

ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດ ລູກນ້ຳ ຈະໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ມູນມໍຣະດົກທີ່ເປັນສິນສົມສ້າງຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດເທົ່ານັ້ນ.

3. ລູກລ້ຽງ ຈະບໍ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ເດີມຂອງຕົນອີກ;

4. ຖ້າວ່າພວກລູກທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຫາກໄດ້ປະພຶດຕົນບໍ່ຊອບທຳ, ບໍ່ຍອມຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງພໍ່ແມ່, ບໍ່ໄດ້ເບິ່ງແຍງພໍ່ແມ່ໃນເວລາເຖາແກ່ ຫລື ເຈັບເປັນທັງໆທີ່ວ່າຕົນມີຄວາມອາດສາມາດຢູ່ແລ້ວ ກໍຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ເສັງສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ແລະ ຈະໄດ້ປະຕິບັດດັ່ງດຽວກັນກັບວັກທີ 2 ຂອງມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 20. ສິດໃນການຮັບມູນມໍຣະດົກ ຊຶ່ງເປັນຂອງລູກທີ່ຍັງຢູ່ໃນທ້ອງຂອງຜູ້ເປັນແມ່

ລູກຂອງເຈາມູນມໍຣະດົກທີ່ຍັງຢູ່ໃນທ້ອງຂອງຜູ້ເປັນແມ່ ກໍມີສິດຮັບສ່ວນແບ່ງປັນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມາດຕາ 21. ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ລະຫວ່າງ ຫົວຫນ້າຄອບຄົວ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້

ຖ້າວ່າຫົວຫນ້າຄອບຄົວຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກແລ້ວ ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຢູ່ໃນຄອບຄົວນັ້ນ ແຕ່ສາມປີຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງໄດ້ເບິ່ງແຍງຢ່າງເຮືອນ ແລະ ປິ່ນປົວໃນເວລາຜູ້ກ່ຽວເຈັບເປັນກໍຈະໄດ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກນັ້ນ.

ຖ້າວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫົວຫນ້າຄອບຄົວກໍຈະໄດ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມາດຕາ 22. ມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດ

ເມື່ອບຸກຄົນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ສືບທອດນັ້ນຢູ່ໃສພາຍໃນກຳນົດ ຫົກເດືອນ ຫາກບໍ່ມີຜູ້ໃດມາທວງທາວເອົາແລ້ວ ມູນມໍຣະດົກທັງຫມົດນັ້ນຈະແມ່ນລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໄວ້.

ຖ້າຫາກຫມົດອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງຟ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 30 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ມູນມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວກໍຈະຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ.

ສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ເປັນຜູ້ກຳນົດເອົາຊັບຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດນັ້ນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ເພື່ອໄປໃຊ້ຈ່າຍໃນການມັ່ນຄາບສິ່ງສະກາມ ແລະ ຊຳລະໜີ້ສິນຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດ.

ມາດຕາ 23. ມູນມໍຣະດົກຂອງພິກຂຸ, ສາມະເນນ

ເມື່ອພິກຂຸ, ສາມະເນນອົງໃດຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດໄປໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ບໍ່ໄດ້ມອບຊັບຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງໃຫ້ບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງແລ້ວ ຊັບນັ້ນກໍຈະຕົກເປັນຂອງວັດທັງຫມົດ.

ມາດຕາ 24. ສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງ ຜົວ ແມັງທີ່ແຍກກັນຢູ່

ຜົວແມັງຄູ່ໃດທີ່ໄດ້ແຍກກັນຢູ່ຕ່າງຫາກ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຢ່າຮ້າງກັນໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ກໍຍັງມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງກັນ ແລະ ກັນໄດ້ຢູ່.

ຫມວດທີ 2

ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນ

ມາດຕາ 25. ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນ

ເມື່ອບຸກຄົນຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດໝາຍຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດກ່ອນເຈາະມູນມໍຣະດົກແລ້ວ ຜູ້ສືບທອດຂອງບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນກໍມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນຜູ້ກ່ຽວຕາມລຳດັບ. ເມື່ອຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ຜູ້ນີ້ຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດກໍໃຫ້ຜູ້ສືບທອດຜູ້ຕໍ່ໄປໄດ້ຮັບມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນ ແລະ ຕໍ່ໆໄປ.

ມາດຕາ 26. ເງື່ອນໄຂຂອງການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນ

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນ:
ຕ້ອງເປັນຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດໝາຍ;
ຕ້ອງເປັນລູກຂອງບຸກຄົນທີ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຊຶ່ງໄດ້ເສັຽຊີວິດ.

ມາດຕາ 27. ສິດຂອງຜູ້ສະລະມູນມໍຣະດົກ

ບຸກຄົນຜູ້ໃດຫາກໄດ້ສະລະມູນມໍຣະດົກ ທີ່ຕົກເປັນພູດຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ອື່ນແລ້ວ ກໍຍັງມີສິດຮັບມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນຢູ່.

ຫມວດທີ 3

ການຮ້ອງຂໍແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 28. ການສະເໜີແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກ

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຈະຂໍແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກກໍໄດ້ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ມີສັນຍາທີ່ຢັ້ງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ຖ້າຫາກມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸແລ້ວ ການແບ່ງ
ປັນມູນມໍຣະດົກອາດຈະຍຶດເວລາອອກໄປຈົນກວ່າຜູ້ກ່ຽວຈະເຖິງກະສຽນອາຍຸກໍໄດ້ ຫລື ຖ້າຫາກ
ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຈະແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກໃນເວລານັ້ນກໍຕ້ອງໃຫ້ສານເປັນຜູ້ແບ່ງປັນ.

ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ຖ້າວ່າຄູ່ຜົວເມັງ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫາກເສັງຊີວິດ ແລະ ຜູ້ຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນໄດ້
ເອົາຜົວ ຫລື ເມັງໃຫມ່ແລ້ວ ພວກລູກຈະຂໍແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກນັ້ນກໍໄດ້.

ມາດຕາ 29. ການເຮັດປັນຊື່ມູນມໍຣະດົກ

ກ່ອນການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກຕ້ອງເຮັດປັນຊື່ບັນທຶກບັດຕ່າງໆຂອງເຈາະມູນມໍຣະດົກດັ່ງນີ້:

1. ຊັບສິນບັດ ຊຶ່ງເຈາະມູນມໍຣະດົກໄດ້ເອົາໃຫ້ຜູ້ອື່ນຢືມ, ຝາກ ຫລື ຊວດຈຳ. ຖືກຜູ້ອື່ນສັ່
ໂກງ, ບິດບັງ, ຍັກຍອກເອົາກ່ອນການເສັງຊີວິດ;
2. ການໃຊ້ຈ່າຍຄ່າມັງຄານຄາບລິ່ງສະການ ແລະ ຫນີ້ສິນອື່ນໆຂອງເຈາະມູນມໍຣະດົກ.
ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຊຳລະສະສາງປັນຊື່ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍສຳເລັດແລ້ວ ພວກສືບທອດມູນມໍຣະ
ດົກຈຶ່ງແບ່ງປັນຊັບດັ່ງກ່າວຕາມພູດຂອງໃຜລາວ.

ມາດຕາ 30. ອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງຟ້ອງເອົາມູນມໍຣະດົກ

ການຮ້ອງຟ້ອງເອົາມູນມໍຣະດົກ ສາມາດເຮັດຂຶ້ນໄດ້ພາຍໃນກຳນົດ ສາມປີ ນັບແຕ່ມີ
ທີ່ເຈາະມູນມໍຣະດົກໄດ້ເສັງຊີວິດ ຫລື ນັບແຕ່ມີທີ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກໄດ້ຮູ້ ແລະ ຄວນຮູ້ວ່າ
ເຈາະມູນມໍຣະດົກໄດ້ເສັງຊີວິດ. ຖ້າວ່າກາຍກຳນົດນີ້ແລ້ວ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງກໍຈະຕົກໄປ ເວັ້ນເສັງ
ແຕ່ຫາກມີເຫດຜົນພຽງພໍ.

ມາດຕາ 31. ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກທີ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຜູ້ສືບທອດຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກທີ່ໄດ້ຄອບຄອງມູນມໍຣະດົກ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແບ່ງປັນນັ້ນ ມີສິດຮ້ອງຂໍ
ໃຫ້ແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວໄດ້ທຸກເວລາ ເຖິງວ່າອາຍຸຄວາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ 30 ຂອງ
ກົດໝາຍສະບັບນີ້ຈະຫມົດແລ້ວກໍຕາມ.

ພາກທີ III

ວ່າດ້ວຍສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພີໂນກຳ

ຫມວດທີ 1

ການເຮັດພີໂນກຳ

ມາດຕາ 32. ສິດໃນການມອບ ຫລື ເຮັດພີໂນກຳ

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນມີສິດມອບ ຫລື ຍົກຊັບ ຫລື ເຮັດພິໄນກຳ ມອບຊັບສົມບັດຂອງຕົນໃຫ້ ບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງ ຫລື ໃຫ້ຫລາຍຄົນ, ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ລວມຫມູ່ ແລະ ອົງການຈັດ ຕັ້ງສັງຄົມອື່ນຕາມເຈດຈຳນົງຂອງຕົນກ່ອນເສັງຊີວິດ.

ການມອບຊັບ ແມ່ນ ການເອົາຊັບຂອງຕົນໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃນເວລາຍັງມີຊີ ວິດຢູ່. ຜູ້ຮັບຊັບນັ້ນຈະກາຍເປັນເຈາກຳມະສິດນັບແຕ່ເວລາທີ່ໄດ້ຮັບຊັບເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຍົກຊັບ ແມ່ນ ການເອົາຊັບຂອງຕົນໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນໂດຍມີເງື່ອນໄຂໃນເວລາຍັງມີຊີວິດ ຢູ່. ຜູ້ຮັບຊັບນັ້ນຈະກາຍເປັນເຈາກຳມະສິດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ກ່ຽວ ຫາກໄດ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ ຕົກລົງກັນກັບຜູ້ຍົກຊັບໂດຍສຳເລັດ.

ມາດຕາ 33. ຂອບເຂດສິດໃນການມອບ ຫລື ຍົກຊັບ ຫລື ເຮັດພິໄນກຳ

ເມື່ອຕົນຍັງມີຊີວິດຢູ່ເຈາກມູນມໍຣະດົກ ບໍ່ມີສິດມອບ ຫລື ຍົກຊັບໂດຍໜັງສືມອບ, ຍົກຊັບ ຫລື ໂດຍພິໄນກຳ ມອບຊັບທັງຫມົດຂອງຕົນໃຫ້ລູກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນ ຖ້າວ່າຜູ້ກ່ຽວຫາກມີ ລູກສືບທອດຢູ່.

ການມອບ ຫລື ການຍົກຊັບ ຫລື ເຮັດພິໄນກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າວ່າເຈາກມູນມໍຣະດົກຫາກມີລູກຜູ້ໜຶ່ງ ແມ່ນ ບໍ່ໃຫ້ກາຍເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຊັບທັງຫມົດ;
2. ຖ້າວ່າເຈາກມູນມໍຣະດົກ ຫາກມີລູກສອງຄົນ ແມ່ນ ບໍ່ໃຫ້ກາຍໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຊັບທັງ ຫມົດ;
3. ຖ້າວ່າເຈາກມູນມໍຣະດົກ ຫາກມີລູກສາມຄົນຂຶ້ນໄປ ແມ່ນ ບໍ່ໃຫ້ກາຍໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງຊັບ ທັງຫມົດ.

ມາດຕາ 34. ພິໄນກຳເປັນລາຍລັກອັກສອນ

ການເຮັດພິໄນກຳເປັນລາຍລັກອັກສອນ ອາດຈະຂຽນດ້ວຍເຈາກມູນມໍຣະດົກເອງ. ຖ້າຫາກຜູ້ ອື່ນຂຽນໃຫ້ກໍຕ້ອງມີພະຍານຢ່າງໜ້ອຍ ສາມຄົນເຂາຮ່ວມນຳ ແຕ່ຕ້ອງຮັກສາຄວາມລັບໄວ້ຈົນ ກວ່າຈະມີການເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ໃນພິໄນກຳນັ້ນ ຕ້ອງບອກສະຖານທີ່, ວັນ, ເດືອນ, ປີ ເຮັດພິໄນກຳ, ປະເພດ ແລະ ຈຳນວນ ຊັບທີ່ຈະມອບ, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜູ້ມອບ ແລະ ຜູ້ຮັບ, ຜູ້ຂຽນ ແລະ ຂອງພະຍານ.

ຜູ້ມອບ, ຜູ້ຂຽນ ແລະ ພະຍານຕ້ອງລົງລາຍເຊັນ ຫລື ແປະໂປ້ມີໃສ່ພິໄນກຳ.

ພິໄນກຳນັ້ນ ຫລັງຈາກເຮັດແລ້ວຕ້ອງໃສ່ຊື່ຂອງຕິດຄັ້ງ ແລ້ວນຳໄປຂຶ້ນທະບຽນທີ່ສຳນັກງານ ທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ບ່ອນເຈາກມູນມໍຣະດົກຢູ່.

ມາດຕາ 35. ພິໄນກຳທາງປາກເປົ່າ

ບຸກຄົນຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດພິໄນກຳເປັນລາຍລັກອັກສອນໄດ້ຍ້ອນຕົກຢູ່ໃນສະພາບອັນ
ຕະລາຍທີ່ໃກ້ຈະເສັຽຊີວິດ ຫລື ຍ້ອນສຸຂະພາບອ່ອນເພັງ ຫລື ຍ້ອນສາເຫດອື່ນໆ ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນຈະ
ເຮັດພິໄນກຳທາງປາກເປົ່າກໍໄດ້ ໂດຍຊ້ອງໜ້າພະຍານຢ່າງໜ້ອຍ ສາມຄົນ.

ພະຍານດັ່ງກ່າວຕ້ອງແຈ້ງຂໍຄວາມທີ່ເຈາະມູນມໍຣະດົກ ໄດ້ສິ່ງໄວ້ຕໍ່ສຳນັກງານທະບຽນສານ
ແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານໃນທັນໃດ ແລະ ຊື້ແຈ້ງສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ສາມາດເຮັດພິໄນກຳ
ເປັນລາຍລັກອັກສອນໄດ້.

ພິໄນກຳທາງປາກເປົ່ານັ້ນຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໄດ້ ຖ້າຫາກກາຍກຳນົດ ໜຶ່ງເດືອນ ນັບ
ແຕ່ເວລາທີ່ເຈາະມູນມໍຣະດົກໄດ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 36. ຜູ້ສືບທອດສຳຮອງ

ເຈາະມູນມໍຣະດົກມີສິດກຳນົດຜູ້ສືບທອດສຳຮອງ ເພື່ອແທນທີ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຊຶ່ງຕົນ
ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນນັ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ສືບທອດຜູ້ນີ້ຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດ ກ່ອນການເປີດພິໄນກຳ ຫລື ບໍ່
ຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 37. ສິດຂອງຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳ

ຖ້າວ່າເຈາະມູນມໍຣະດົກທີ່ໄດ້ເສັຽຊີວິດນັ້ນ ຫາກໄດ້ມອບຊັບສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຕາມພິໄນກຳ
ໃຫ້ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຕາມກົດຫມາຍຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງແລ້ວ ຜູ້ສືບທອດຜູ້ນີ້ ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບມູນ
ມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳແລ້ວ ກໍຍັງຈະໄດ້ຮັບພູດສ່ວນມູນມໍຣະດົກທີ່ຕົກທອດໃຫ້ຕົນຕາມກົດຫມາຍ
ອື່ນດ້ວຍ.

ມາດຕາ 38. ຜູ້ບໍ່ມີສິດຮັບຊັບຕາມພິໄນກຳເປັນລາຍລັກອັກສອນ

ຜູ້ຂຽນພິໄນກຳ, ພະຍານໃນພິໄນກຳ ແລະ ຜົວ ຫລື ເມັງຂອງພວກກ່ຽວຈະເປັນຜູ້ຮັບຊັບ
ຕາມພິໄນກຳນັ້ນບໍ່ໄດ້.

ມາດຕາ 39. ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງຊັບ

ເຈາະມູນມໍຣະດົກມີສິດແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງຊັບ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ກ່ຽວຫາກມີຈຸດປະສົງຢາກເຮັດພິ
ໄນກຳມອບຊັບສົມບັດໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານ
ການປະພຶດ.

ຜູ້ປົກຄອງຊັບນັ້ນ ອາດຈະແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄົນອື່ນເປັນຜູ້ປົກຄອງຊັບແທນຕົນກໍໄດ້ ເວັ້ນເສັຽແຕ່
ເຈາະມູນມໍຣະດົກຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນໃນພິໄນກຳ.

ສິດຂອງຜູ້ປົກຄອງຊັບຈະໝົດໄປ ໃນເມື່ອເດັກນັ້ນຫາກເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ
ຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດຫາກໄດ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິແລ້ວ.

ຫມວດທີ 2
ການລົບລ້າງພິໄນກຳ

ມາດຕາ 40. ການປ່ຽນແປງ ຫລື ລົບລ້າງພິໄນກຳ

ເຈາະມູນມໍຣະດົກ ມີສິດປ່ຽນແປງ ຫລື ລົບລ້າງພິໄນກຳທີ່ຕົນເຮັດຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ດ້ວຍການເຮັດພິໄນກຳໃໝ່.

ພິໄນກຳສະບັບທີ່ເຮັດຂຶ້ນໃໝ່ນີ້ ຈະລົບລ້າງພິໄນກຳສະບັບກ່ອນທັງໝົດ ຫລື ພຽງແຕ່ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ມີຂໍ້ຄວາມຂັດກັບພິໄນກຳສະບັບໃໝ່ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 41. ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ພິໄນກຳຕົກໄປ

ພິໄນກຳທີ່ເຮັດຂຶ້ນຈະຕົກໄປ:

1. ເມື່ອຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳ ຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດກ່ອນເຈາະມູນມໍຣະດົກ;
2. ເມື່ອຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳ ຫາກໄດ້ສະລະມູນມໍຣະດົກທີ່ກ່າວໄວ້ໃນພິໄນກຳ;
3. ເມື່ອຊັບສົມບັດທີ່ຕົກທອດຕາມພິໄນກຳນັ້ນ ຫາກໄດ້ຖືກສູນຫາຍ ຫລື ຖືກທຳລາຍດ້ວຍເຈາະມູນມໍຣະດົກ;
4. ເມື່ອພິໄນກຳນັ້ນຫາກໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າ ເປັນໂມຄະ.

ມາດຕາ 42. ພິໄນກຳເປັນໂມຄະ

ຈະຖືວ່າພິໄນກຳເປັນໂມຄະ:

1. ພິໄນກຳທີ່ເຮັດຂຶ້ນໂດຍບຸກຄົນທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ;
2. ພິໄນກຳທີ່ມີເປາຫມາຍບໍ່ຈະແຈ້ງ;
3. ພິໄນກຳທີ່ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍການຖືກບັງຄັບ, ຫລອກລວງ, ປອມແປງ;
4. ພິໄນກຳທີ່ໄດ້ມອບຊັບໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນຊຶ່ງໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 38 ຂອງກົດຫມາຍສະບັບນີ້.

ຫມວດທີ 3
ການປະຕິບັດພິໄນກຳ

ມາດຕາ 43. ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ

ຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ ອາດຈະແມ່ນ:

1. ເຈາະມູນມໍຣະດົກ;

2. ບຸກຄົນຊຶ່ງລະບຸໄວ້ໃນພິໄນກຳ ຫລື ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ໃນເມື່ອເຈາມູນມໍຣະດົກຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳໄວ້ ຫລື ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງນັ້ນໄດ້ຫາຍສາບສູນ ຫລື ບໍ່ຈົງໃຈປະຕິບັດ ຫລື ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ແມ່ນສານເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ.

ມາດຕາ 44. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ

ພິໄນກຳຈະນຳມາປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ເຈາມູນມໍຣະດົກຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດໄປແລ້ວ.

ຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ ມີສິດເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເຫມາະສົມເພື່ອປະຕິບັດພິໄນກຳ.

ຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບຳເນັດໃນການປະຕິບັດພິໄນກຳນັ້ນເລີຍ ມີແຕ່ສິດຮັບເອົາຄ່າທົດແທນການໃຊ້ຈ່າຍອັນຈຳເປັນ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກເທົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ ມີພັນທະລາຍງານກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຊາບ ຕາມຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ພາກທີ IV

**ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາມູນມໍຣະດົກ
ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ສືບທອດ**

ຫມວດທີ 1

ການປົກປັກຮັກສາມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 45. ມາດຕະການປົກປັກຮັກສາມູນມໍຣະດົກ

ເມື່ອມີການຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກແລ້ວ ຫລື ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນນັ້ນ ສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ບ່ອນທີ່ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ຕ້ອງວາງມາດຕະການປົກປັກຮັກສາມູນມໍຣະດົກ ຫລື ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຂອງບັນດາຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ແລະ ເຈາໜີ້.

ມາດຕາ 46. ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກ

ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກໄດ້ ມີຄື:

1. ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ;
2. ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ;
3. ຜູ້ທີ່ຖືກສານຕັດສິນວ່າ ເປັນຜູ້ລມລະລາຍ.

ມາດຕາ 47. ສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງຜູ້ຊຸມຄອງມູນມໍຣະດົກ

ຜູ້ຊຸມຄອງມູນມໍຣະດົກມີສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ເຮັດບັນຊີມູນມໍຣະດົກ ໂດຍຊ້ອງຫນ້າຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຫລາຍຄົນ ກໍຕ້ອງເຮັດຊ້ອງຫນ້າຜູ້ສືບທອດ ມູນມໍຣະດົກນັ້ນຢ່າງຫນ້ອຍ ສອງຄົນ ໂດຍໃຫ້ແລ້ວພາຍໃນກຳນົດ ຫນຶ່ງເດືອນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນຕົ້ນໄປ.

2. ຮັບຄຳຮ້ອງຂອງເຈາໜີ້ ແລະ ຊຳລະໜີ້ສິນຂອງເຈາມູນມໍຣະດົກ ກ່ອນຜູ້ສືບທອດຈະຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກ;

3. ແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກໃຫ້ບັນດາຜູ້ສືບທອດຕາມພູດຂອງແຕ່ລະຄົນ.

ຜູ້ຊຸມຄອງມູນມໍຣະດົກບໍ່ມີສິດທາງເອົາຄ່າບຳເນັດໃນການຊຸມຄອງມູນມໍຣະດົກ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ຜູ້ສືບທອດຫາກເຫັນດີມອບໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 48. ການລົບລ້າງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊຸມຄອງມູນມໍຣະດົກ

ຖ້າວ່າຜູ້ຊຸມຄອງມູນມໍຣະດົກ ຫາກບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມສິດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງຕົນ ຫລື ໄດ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມປະໝາດ ຫລື ໂດຍບໍ່ມີຄວາມບໍລິສຸດໃຈແລ້ວ ສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີສິດລົບລ້າງການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊຸມຄອງມູນມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ແລ້ວແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊຸມຄອງຜູ້ໃໝ່ແທນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເຈັດວັນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ລົບລ້າງການແຕ່ງຕັ້ງນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຫມວດທີ 2

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 49. ການຊຳລະໜີ້ສິນ

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດຫມາຍ ຫລື ຕາມພິໄນກຳ ຕ້ອງຊຳລະໜີ້ສິນຂອງເຈາມູນມໍຣະດົກບໍ່ໃຫ້ເກີນພູດມູນມໍຣະດົກທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ.

ຖ້າວ່າ ມູນມໍຣະດົກຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແບ່ງປັນ ເຈາໜີ້ກໍມີສິດສະເໜີໃຫ້ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຜູ້ຊຸມຄອງມູນມໍຣະດົກນັ້ນຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ຕົນທັງຫມົດ.

ຖ້າວ່າມູນມໍຣະດົກ ຫາກໄດ້ແບ່ງປັນກັນຫມົດແລ້ວ ເຈາໜີ້ອາດຈະສະເໜີໃຫ້ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ຕົນກໍໄດ້. ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫາກໄດ້ຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ແກ່ເຈາໜີ້ເກີນກ່ວາສ່ວນທີ່ຕົນຈະຕ້ອງຊຳລະແລ້ວຜູ້ສືບທອດຜູ້ອື່ນໆ ກໍຕ້ອງສະເລ່ຍການທົດແທນຄ່າຊຳລະໜີ້ສິນນັ້ນຄືນໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວ.

ຖ້າວ່າຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫາກຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນຕາມພູດຂອງຕົນໄດ້ນັ້ນ ຜູ້ສືບທອດຜູ້ອື່ນໆ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບສະເລ່ຍໃຊ້ໜີ້ສິນແທນຜູ້ກ່ຽວໃຫ້ເຈາໜີ້.

ການຊຳລະໜີ້ສິນຂອງເຈາະມູນມໍຣະດົກ ໃຫ້ຄິດໄລ່ເອົາແຕ່ໃນຊັບສົມບັດທີ່ເປັນມູນມໍຣະດົກ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 50. ການທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຊຳລະໜີ້ສິນຂອງຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ຜູ້ຖືກຮຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກອາດຈະມອບພູດທັງຫມົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງມູນມໍຣະດົກ ທີ່ຄວນໄດ້ຮັບໃຫ້ແກ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງກໍໄດ້ ຖ້າວ່າຜູ້ກ່ຽວຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຊຳລະ ໜີ້ສິນທີ່ຕົກເປັນພູດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 51. ກຳນົດເວລາໃນການທວງໜີ້ສິນ

ເຈາະໜີ້ສິດທວງເອົາໜີ້ສິນຂອງຕົນນຳຜູ້ສືບທອດທີ່ໄດ້ຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກ ຫລື ນຳຜູ້ຖືກຮຸ້ມ ຄອງມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ ຫລື ຍື່ນຄຳຮ້ອງເພື່ອທວງເອົາໜີ້ສິນຕໍ່ສຳນັກງານທະບຽນ ສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ບ່ອນທີ່ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຕໍ່ສານພາຍໃນກຳນົດ ຫົກ ເດືອນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າວ່າເຈາະໜີ້ສິນບໍ່ໄດ້ທວງເອົາ ໜີ້ສິນ ຫລື ບໍ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງທວງເອົາໜີ້ສິນຂອງຕົນພາຍໃນກຳນົດ ຫົກເດືອນແລ້ວ ເຈາະໜີ້ສິນຈະ ຫມິດສິດໄປ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຜູ້ກ່ຽວຫາກມີເຫດຜົນພຽງພໍເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 52. ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້

ຖ້າວ່າການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກຫາກບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ລະຫວ່າງ ພວກຜູ້ສືບທອດ ມູນມໍຣະດົກດ້ວຍກັນແລ້ວ ກໍແມ່ນສານຈະເປັນຜູ້ຕົກລົງ.